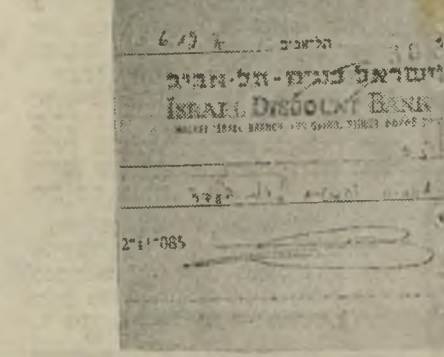
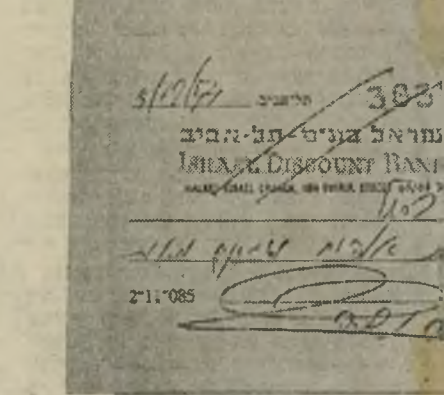
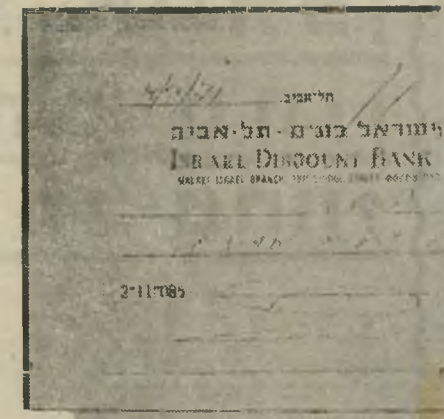

טל ובתה אלישבע צ'יזם, כפי שצולמו לפני שבוע בוא שלהן בתל-אביב. אלפרדה דאגה להקליט עם בתה. אלישבע, שלא ידעה על הקלטות אמה. את הודעות האזהרה האנונימיות שהגיעו אליה.

ות ששולמו אתיקה

שמות
על אלה הם שלושת הצ'קים, על סך כולל של 9,300 ל"י ששולמו לתומים בידי עורך-הדיון יהודה רסלר, שקיבל את קליטתו של ד"ר. רסלר, ניכה מהסכום הכללי את ילם רק בתחילת החודש שעבר. בגלל סיבות לא נמוות אלה הוא שמה של אותה אשה — אלישבע.

להיווצר אילו שהם יחסים בין אלישבע לבין ד"ר, המבוגר ממנה ב-30 שנה. היתה לה הרגשה, סיפרה לידידים, כי ד"ר מוליך את בתה שולל. כאשר נודע לה על טיב היחסים בין ד"ר לאלישבע, שיכנעה אותה אלישבע להאמין כי ד"ר מתכוון באמת לשאת אותה לאשה, כאשר יקבל גט מרות. אלפרדה ברשל לא נטתה להאמין לסיפור זה, אולם הניחה לבתה להמשיך להיפגש עם השר, בתקווה שאולי בכל זאת תנשא פעם בתה לד"ר ותהיה אשתו. כל אותו זמן לא חדלה להקליט ולאסוף הוכחות למקרה שד"ר ינסה להיפטר מבתה.

ואומנם, כאשר התקשר אותו אלמוני,

ארינסקי עורך-הדיון אריה מרינ'סקי, אליו הופנתה אלישבע צ'יזם על-ידי עורך-הדיון שמואל תמיר, טירב אף הוא לטפל בתביעוה.

שכינה את עצמו גרשוני, בשנית, הסתבר לה כי הרגע ממנו חששה ביותר, הגיע. סיפורו של גרשוני היה פשוט. הוא סיר כי רחל רבינוביץ-כורם גילתה את היחסים בין ד"ר לבין אלישבע, וכי פרצה מריבה בינה לבין ד"ר על רקע זה. כי תוצאה מכך, ספרה האיש, העביר משה לרחל סכום של כ-25 אלף דולאר, שקיבל ממשיכתו וכי הוא עומד בקרוב להיפטר ממנה — מאלישבע. האיש, שהציג את עצמו כדורש טובתה של אלישבע, ביקש להזהיר אותה, כי מיד כשיחזור ד"ר מניסיעתו לחו"ל, הוא יפטר ממנה.

אלישבע, שנבהלה מהודעת האלמוני, לא ידעה מה לעשות. היא החליטה לפנות לקצין המשטרה שלוש, כדי לגלות בעזרתו אם יש ממש באזהרת האלמוני. היא סיפרה לשלוש כי מטרידים אותה בטלפון וביקשה ממנו לגלות את זהות האיש העושה זאת. לצורך זה הביאה לו את סליל ההקלטה של השיחה בינה לבין אותו "גרשוני".

לא רוצה לראות אותה בחיים!

ש דוש ביקש לקבל את הסליל לצרכי בדיקה מעבדתית, כדי לזהות את קולו של המטלפן. כאשר הוחזר לה הסליל מאר-חר יותר, היה זה מובן מאליה, שכל היקלטה שנערכה עליו נמחקה. מה ששלוש לא ידעה הוא כי אלישבע היתה מסספיק מחוכמת כדי להכין לעצמה העתקים מההקלטה.

בו בזמן החליטה אלישבע לבדוק אם יש ממש בדברי האזהרה, אצל ד"ר עצמו. היא צילצלה לשרי-הבטחון, ולא מצאה אר-תו. היא החלה לחקור את מוכירתו, רעייה, אם היא מכירה אדם בשם גרשוני. **תוך כדי כך סיפרה אלישבע לרעייה על תוכן הדברים שנמסרו לה. יתכן שבכך עשתה שגיאה גורלית. כאשר חובא לידיעתו של שרי-הבטחון כי אהובתו הקליטה תוכן שיחה של אלמוני עימה, היה זה רק מבני ששרי-הבטחון יענה בדעתו סוף סוף, כי אם מקליטים שיחות של אחרים, אפשר גם להקי ליט את שיחותיו שלו. מרגע זה החל ד"ר דפוק במרץ דניתוק יחימים מוחלט וגמור עם אלישבע.**

אחת זמן הצליח שלוש לגלות את זהותו של האיש שטילפן אל אלישבע. שוב, הוא גילה הגינות למופת, כשסרב לגלות את

זהותו של האיש הן לאלישבע והן לד"ר. הוא הסביר כי האיש נמנה על חוג מקור-ביו של ד"ר, ואם הודע זהותו, יהיה זה קץ הקאריירה שלו. שלוש סברה, כנראה, שאין לערב את הענינים הפרטיים שבין אלישבע וד"ר בתפקידו המשטרתי, ושאי-נו חייב למסור מידע בנושא אישי לשר-הבטחון. הוא עצמו נפגש עם האיש, אותו הצליח לזהות, הזהיר אותו שלא יוסף ל-התערב בעניניו האישיים של שרי-הבטחון.

תמיר ח"כ שמואל תמיר היה אחד האנשים הבודדים שידעו את פרטי "פרשת אלישבע". אלישבע ביקשה אותו לייצגה בתביעה נגד שרי-הבטחון, אבל תמיר סירב לייצגה, אחרי ששטען כי הוא וד"ר, "יושבים תחת קורת גג אחת".

אלישבע, נסערת מדבריו של האלמוני, ערכה סצינת קנאה נוראה לד"ר. הוא נאלץ להסביר לה כי כל יחסיו עם רחל מצטמצמים לעזרה שהוא יכול להגיש לה, כשהיא מצלצלת אליו לפעמים.

חששותיה הם דמוניים. לא רק שד"ר אינו חושב לעזבה, אלא להיפך, הוא חי כל הזמן בפחד שהיא תהיה זו שתעזוב אותו. הפי

רסלר עורך-הדיון יהודה רסלר, שהתפרסם בשעתו כמי ש"הגיש בג"ץ נגד רשות השידור וכפה עליה לשדר שידורי טלוויזיה בערבי שבתות, הוא הפרקליט שייצג את אלישבע צ'יזם במשאל ומתן עם שרי-הבטחון. היה זה רסלר ששלח לד"ר מכתב בו איים לתבוע אותו לד"ר על הפרת הבטחת נשואיו.

רשי הגיל בניחה, הסביר הפרקי ליט-הירד, הם הגורמים לפחדו של ד"ר.

אחרי שיחה זו נסע ד"ר לחו"ל. בעת שהותו של ד"ר בחו"ל, עסקה אלישבע יום אחד בשידור חלון הראה של חנותה ברחוב דיונגוף. לפתע הבחינה שאשה בלונדית נועצת בה מבטים מקרוב. כשר-הבטחון הבלונדית במבטה, ניגשה אליה, שאלה אותה אם היא יכולה למכור לה חולצה מסוג זה המוצג בחלון. אלישבע הזמינה אותה להיכנס אל פנים החלון. הי

סחיטה ואיומים

ההחלטה הסופית, אם ואיך לפרסם את "פרשת אלישבע" נפלה רק ביום השני בשבוע שעבר. עד לאותו רגע נעשו כל ההכנות לפרסום, תוך כדי הכנת חומר אלטרנטיבי (כולל שער קדמי אלטרנטיבי) למיקרה שיוחלט אחרת.

ביום השני בעהריים התכונן אורי אבנרי לעלות, כדרכו, לירושלים, לישיבת הכנסת, כאשר הגיע למערכת נהג'מונית מבוהל ומסר מיכתב. הוא סיפר שאלמוני הטיל עליו למסור מיכתב זה מייד למערכת, וחסתלק. המיכתב היה נתון במעטפה פשוטה, והעיניים המאומנות של חברי המערכת הבחינו מייד כי זהו מיכתב-איום. הוא לא נשא כתובת של שולח, וחיה רשום עליו: "אישו דחוף!! (לפני נסיעת הח"כ ל"ם להעביר לו) ח"כ אבנרי מערכת, העולם הזה" קולבך 12 ת"א".

כתבי-היד היה אופייני למי שמנסה לזייף את כתב-ידו של עצמו, על-ידי כתיבה ביד שמאל.

המעטפה הכילה כרוז, ובו השמעות אישיות פרועות על אורי אבנרי, פרי המצאתו של מוח חולני. הכרוז המודפס לא נשא חותמת של איש, וגם לא שם של בית-דפוס, כפי שמחייב החוק. הוא היה כתוב בנוסח הידוע לשימעה של מיכתב אנונימי.

צורה לכרוז פיתקה, כתובה באותו כתב-יד מזויף, ובו האיום כי "אם יפורסם ביום שלישי" הסיפור על משה ד"ר, יופץ כרוז זה ב"מיליון עותקים".

כלל נקוט הוא ב"העולם הזה", מאז קיום המערכת הנוכחית, שברגע שמתקבל איום, או נעשה נסיון של סחיטה — נגמר כל ויכוח. ואכן, ברגע שנתקבל מיכתב-איום זה, החליטה המערכת לפרסם את הכתבה.

ביום השישי חולק כרוז-ההשמעה האלמוני ברחובות בכמה מקומות. המחלקים היו חסידי משה ד"ר, אנשים ידועים מעולם הפעם המאורגן (שמנהיגם הוא ידו ובן-חסותו של משה ד"ר) וצעירים ממקורבי קבוצת "מצמן". קואליציה מורחב זו של ימין קיצוני, שמאל קיצוני ואנשי העולם התחתון, המאוחדים בשינאתם המשותפת לאורי אבנרי, לא נולדה אומול, ויתכן שיש לייחס לה מעשים מסוימים בעבר. אך היא הופיעה הפעם בפעם הראשונה בגלוי.

העובדים והשבים, שקראו את הכרוז הפחדני, הסרה-החתימה, הגיבו בו במקום בבחילה ובגיחוך. במידה שעוד היו היסוסים במערכת, "העולם הזה" לגבי החובה הציבורית לפרסם את הפרשה כולה, הם נמוגו באותו רגע.

דבריו של ד"ר לא שיכנעו אותה. מה עוד שהוא החל להתחמק מפגישות עמה, ולא היה עוד ביחסיו עמה כהמול שלשום. אלישבע לא יכלה עוד לשתוק. היא פנתה לעורך-הדיון מכה, המיווד עם ד"ר, גילתה לו את כל פרטי היחסים בינה לבין ד"ר. אותו פרקליט, הבטיח לה לדבר עם ד"ר פנים מול פנים, לשאל אותו כגבר אל גבר, מה הוא חושב לגבי המשך יחסיו עם אלישבע.

כעבור זמן קצר חזר הפרקליט אל אלישבע, הודיע לה כי כל